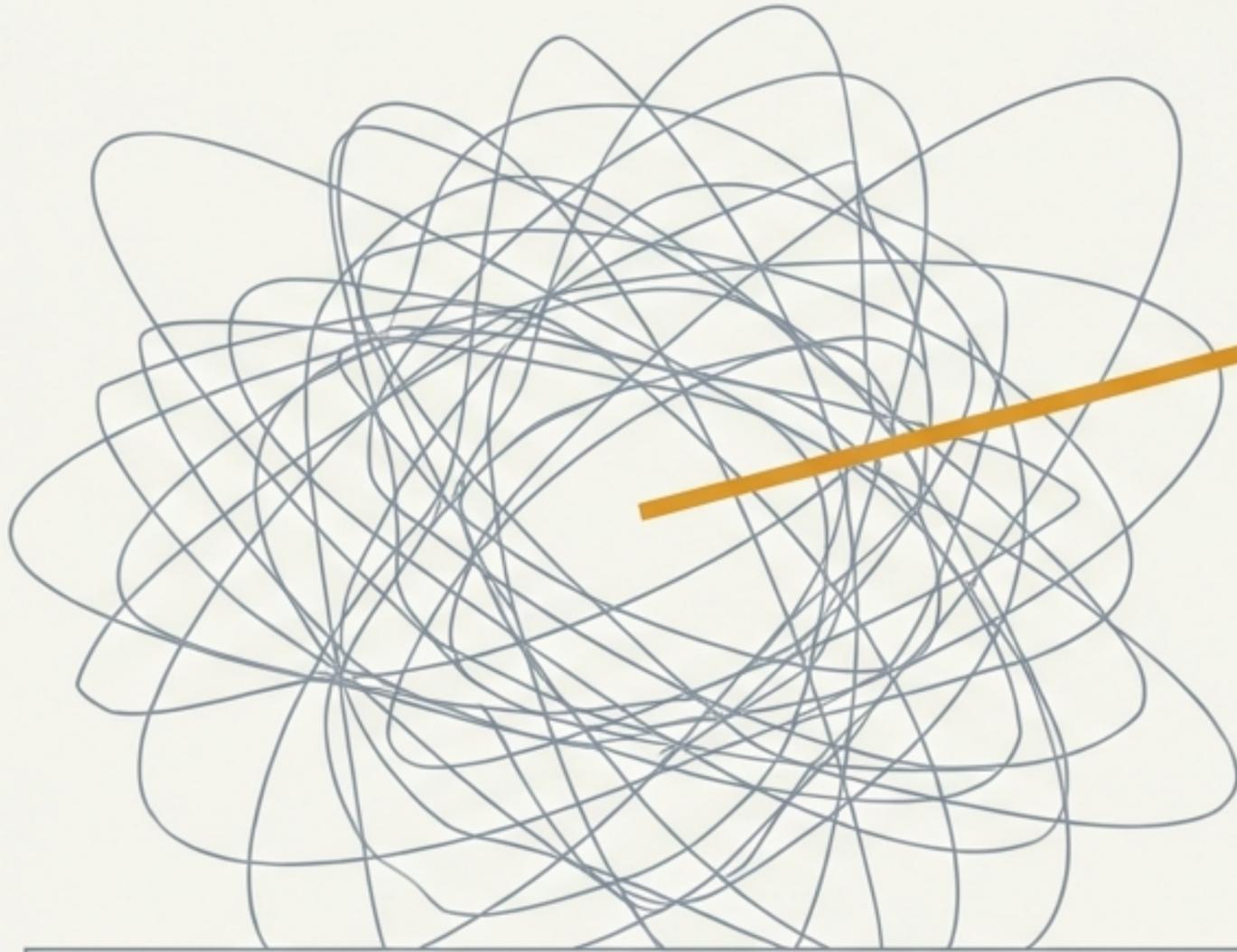

Con Đường Tỉnh Thức

Khởi nguồn, kiến trúc giáo lý và triết lý cốt lõi của Đạo Phật.

Một Nhân Duyên Lớn: Vì sao Đức Phật xuất hiện?

Hơn 2.500 năm trước, Ấn Độ đã có 94 tôn giáo khác nhau. Tuy nhiên, chưa có con đường nào đạt đến mức độ toàn chơn, thiện, mỹ để giải thoát con người khỏi luân hồi sinh tử.

Kinh Pháp Hoa chép: Vì một nhân duyên lớn, Phật mới xuất hiện ra đời.

“Khai thị chúng sanh ngộ nhập Phật tri kiến.”

(Mở bày cho chúng sanh thấy và chứng ngộ được sự sáng suốt, tuệ giác của Phật, để đổi mê ra ngộ, lìa khổ được vui).

Giải mã chữ Đạo: Vượt lên trên những khái niệm thông thường

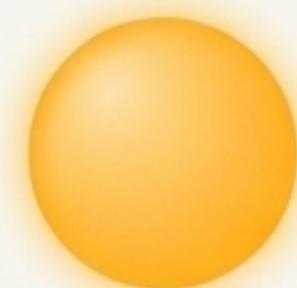
Đạo là Con Đường (Nhân đạo, thiên đạo...)

Theo nhà Phật, hễ còn trong vòng đối đãi (tốt-xấu, thiện-ác), thì chưa thể gọi là hoàn toàn rốt ráo.

Đạo là Bốn Phận (Đạo vua tôi, cha con...)

Bốn phận bị ràng buộc bởi phong tục và tập quán từng quốc gia, do đó không mang tính tuyệt đối.

Đạo là Bản Thể / Lý Tánh Tuyệt Đối

Vượt ra ngoài ngôn từ và suy nghĩ. Nó là nói năng, không thể nghĩ bàn. Trước Phật Oai Âm Vương, không có tên Phật và chúng sanh, lúc ấy chính là Đạo.

Các cấp độ của chữ Phật: Hành trình Giác Ngộ

Chữ Phật (Buddha) trong tiếng Phạn có nghĩa là Giác Giả – bậc đã giác ngộ và sáng suốt hoàn toàn. Đây là một danh từ chung chỉ trạng thái thành tựu, không phải tên riêng của một người duy nhất.

Giác ngộ hoàn toàn đầy đủ cho mình và cho người. Công hạnh viên mãn rất ráo. Chỉ những ai đạt đến đỉnh cao này mới được gọi là PHẬT.

Đem phương pháp giác ngộ của mình để dạy và cứu độ chúng sanh khác (Đặc trưng của Đại Thừa, vượt lên trên Tiểu Thừa chỉ lo giải thoát bản thân).

Tự giác ngộ hoàn toàn do phước huệ và công phu tu hành, vượt thoát cõi trần lao khổ hải (khác với phàm phu mê muội).

Hành Trình Của Bậc Khai Sáng: Đức Phật Thích Ca Mâu Ni

Lịch sử & Bản thể: Về mặt lịch sử, Đạo Phật xuất hiện cách đây hơn 2.500 năm. Nhưng về bản thể, Đạo Phật có từ vô thời, vì nó là bản tánh sáng suốt vốn có của mọi chúng sanh.

Kiến Trúc Của Giáo Lý: Tam Tạng Kinh Điển

Giáo lý của đạo Phật không phải là một tập hợp các giáo điều rời rạc, mà là một hệ thống kiến trúc chặt chẽ gồm 3 trụ cột để nâng đỡ hành giả.

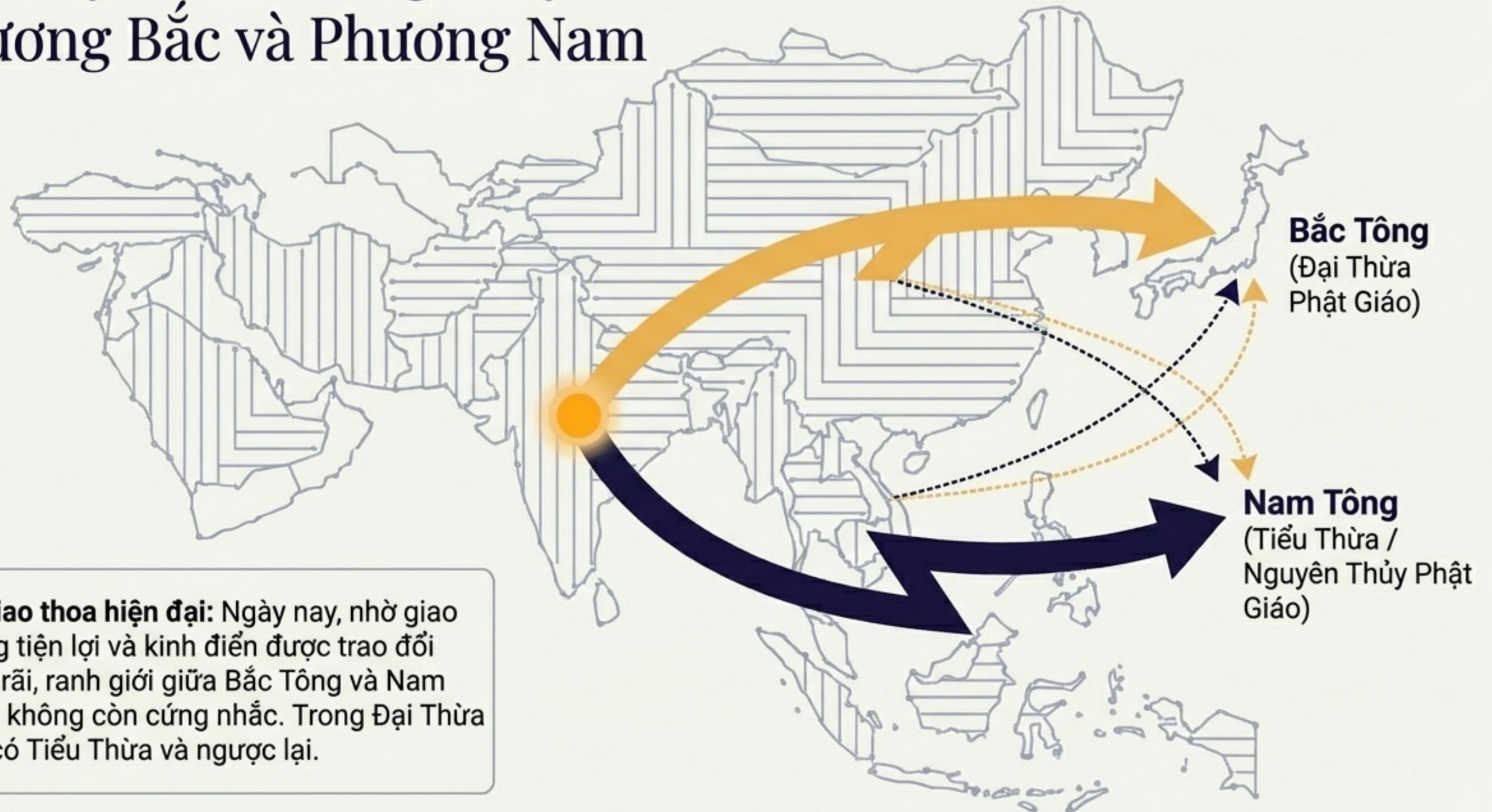
Hai Cỗ Xe: So Sánh Tiểu Thừa và Đại Thừa

Chữ Thừa nghĩa là cỗ xe. Giáo lý Phật giáo hoạt động như những cỗ xe đưa chúng sanh vượt biển khổ luân hồi đến bờ Niết Bàn. Sự phân chia dựa trên căn cơ và nguyện vọng khác nhau của chúng sanh.

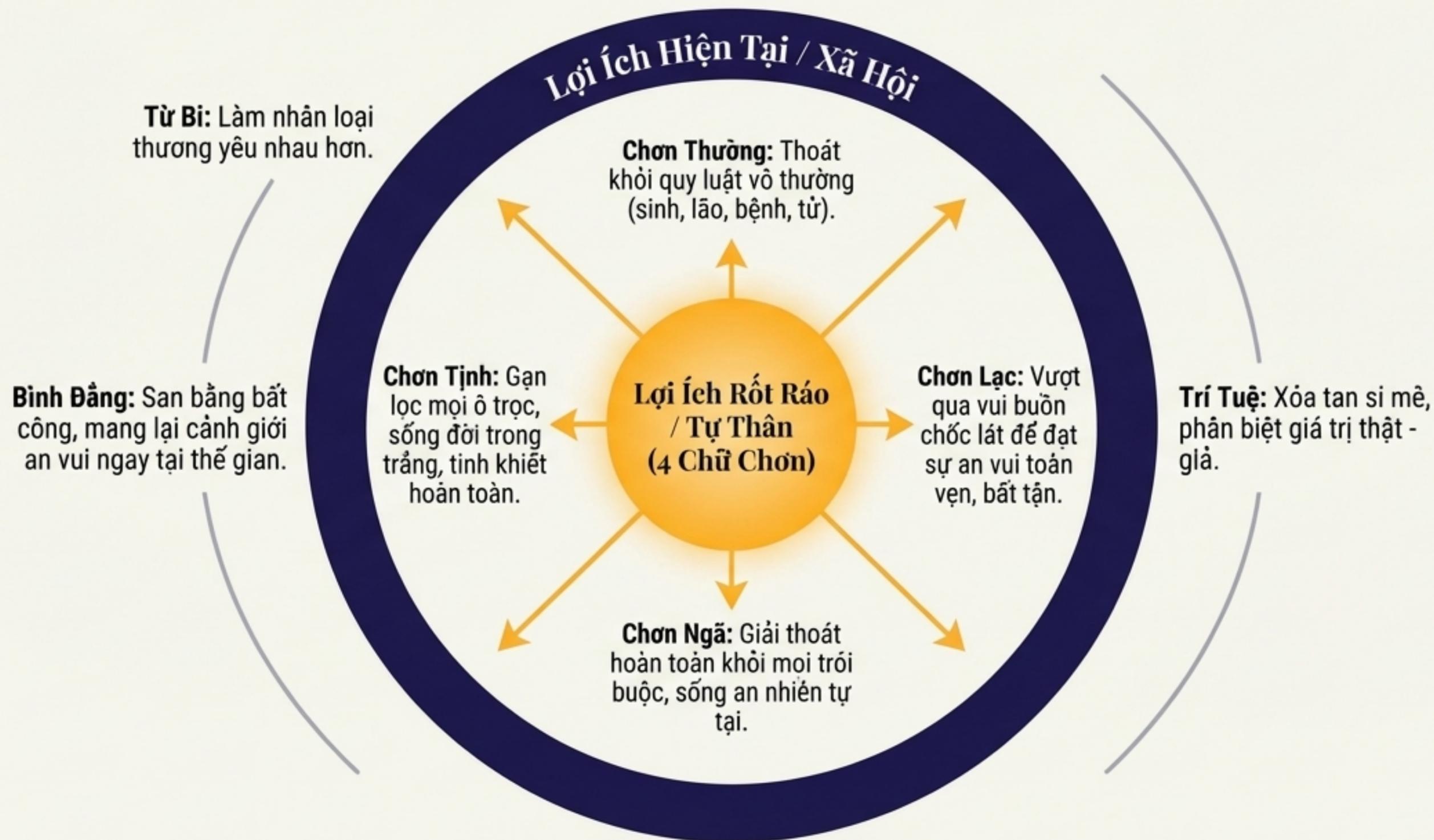
		
Tên gọi	Tiểu Thừa (Small Vehicle)	Đại Thừa (Great Vehicle)
Phạm vi	Chở một hoặc vài người mỗi lần.	Chở nhiều người cùng một lúc.
Trọng tâm giải thoát	Đủ sức giải thoát cho riêng phần mình. Sớm an vui ở quả vị cuối cùng.	Tự độ, độ tha. Giải thoát cho mình và cho mọi người.
Tâm thế hoạt động	Trọng tâm vào Tự Giác.	Xem phiền não sanh tử như huyễn hóa. Thường độ sanh không mỏi mệt. Khi chúng sanh còn đau khổ, mình chưa thể an vui.

Sự Truyền Bá: Dòng chảy Phương Bắc và Phương Nam

Sự giao thoa hiện đại: Ngày nay, nhờ giao thông tiện lợi và kinh điển được trao đổi rộng rãi, ranh giới giữa Bắc Tông và Nam Tông không còn cứng nhắc. Trong Đại Thừa vẫn có Tiểu Thừa và ngược lại.

Quả Ngọt Của Đạo Phật: Lợi Ích Cốt Lõi Và Viễn Ly

Đôi Cánh Của Sự Tỉnh Thức: Học và Hành

Những lợi ích vi diệu của Đạo Phật sẽ không bao giờ đạt được nếu chỉ dừng lại ở lý thuyết. Một Phật tử chân chính phải duy trì sự cân bằng giữa hai yếu tố:

Sự Khởi Đầu Vô Thi

Đứng về phương diện bản thể, Đạo Phật không bị giới hạn trong thời gian hay không gian lịch sử. Đạo Phật là bản tánh sáng suốt vốn có của tất cả chúng sanh.

Nơi nào có sự sống và khao khát thoát khỏi khổ đau, nơi đó con đường tỉnh thức đã sẵn sàng trải mở. Đi trên con đường đó, chính là đền đáp ân đức sâu dày của bậc Từ Phụ Thích Ca.